

L'Auditori celebra 25 anys amb l'OBC, Ludovic Morlot i Denis Kozhukin

Es commemora el 25è aniversari de la inauguració de L'Auditori de Barcelona | Per a celebrar-ho, l'OBC, dirigida per Ludovic Morlot i Denis Kozhukin, interpretaran 'Concert per a piano n. 2' de Brahms | L'equipament fou inaugurat un 22 de març de 1999 amb el 'Concert breu per a piano i orquestra' de Xavier Montsalvatge amb Alícia de Larrocha i l'OBC

L'OBC a la sala 1 de l'Auditori | Arxiu l'Auditori

Fa 25 anys, el 22 de març de 1999, L'Auditori de Barcelona va celebrar el primer concert de la seva història amb **Alicia de Larrocha**, la soprano **Anna Feu** i el baríton **Enric Serra**. Avui, per commemorar aquest primer quart de segle de l'equipament barceloní, L'Auditori ha programat un concert amb tres obres ben diverses: el *Concert per a piano* de **Johannes Brahms**, amb el pianista **Denis Kozhukin** com a solista; la *Setena simfonia* de **Jean Sibelius**, i l'estrena *Songs for Júlia* de **Josep Maria Guix** amb la soprano **Anna Devin**, acompanyada de l'OBC, dirigida per **Ludovic Morlot**.

Kozhukin és, de fet, deixeble d'aquella primera pianista que va estrenar L'Auditori. D'ella, ens explicava just fa uns mesos que realment "respirava música (...) sorgia d'ella de manera tan natural com si parlés. Era extraordinari", assegurava sobre **de Larrocha**, amb qui va arribar a fer una classe de piano per preparar "Málaga", de l'*Iberia* d'**Isaac Albéniz**. "Tenia una simplicitat i una honestedat que malauradament són escasses en el món actual. I també, diria, en el món artístic".

El pianista rus estarà acompanyat per l'**Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya**, dirigida per **Morlot**, qui n'és el director titular des del setembre de 2022. D'aquest any i escaig, i en aquesta segona temporada al capdavant de l'orquestra, el mestre de Lió fa un balanç positiu. "Estic entusiasmat, l'orquestra sona cada dia millor. I tinc la sensació que els espectadors gaudeixen les nostres històries. Perquè, al capdavant, això és el que fem: construir històries per al nostre públic. Dirigir una orquestra és com fer un viatge. Quan comences, tens l'esperança que tot s'entendrà, però a mesura que vas construint projectes, has d'anar reorganitzant les teves prioritats. M'agrada molt la relació que tinc amb els músics, la veritat és que aprenc moltes coses de tots ells. N'estic agraït, perquè sento que creixem junts. I espero que ells també ho visquin d'aquesta manera."

En el seu rol com a director titular de l'**OBC**, **Morlot** té clar que cal reivindicar els compositors catalans. "Si no ho fem nosaltres, no crec que ho faci ningú més. Vull dir: si no promovem aquests compositors des de Barcelona, no crec que cap altra orquestra s'hi interessi. Descobrir o redescobrir compositors catalans en els quals creiem forma part de la missió de l'**OBC**. Ha de fer d'ambaixadora dels compositors catalans." En aquest sentit, avança que aviat presentaran *Tres elegies per a baríton i orquestra*, un encàrrec a tres bandes fet per **Raquel García-Tomás**, **Joan Magrané** i **Octavi Rumbau**. "Cadascun d'aquests compositors ha escrit moviments curts que es presentaran junts, com una unitat. Per a mi, treballar aquestes obres és com fer una exploració meravellosa, perquè és tot de música nova!".

Ludovic Morlot Foto: Arxiu L'Auditori

Més enllà d'aquesta obra, i també per commemorar el 25è aniversari de L'Auditori, **Morlot** capitaneja un projecte discogràfic certament ambiciós: enregistrar l'obra simfònica completa de **Maurice Ravel** (1875-1937) en sis discos que es publicaran entre abril de 2024 i el desembre de

2026. L'OBC, opina el lionès, "pot donar un toc especial a les obres de **Ravel**. La seva mare era del País Basc, mentre que el seu pare era nascut a Suïssa. A les seves obres, es nota aquesta combinació d'elements rítmics pròpiament espanyols, del fandango i les havaneres, i a la vegada una organització digna d'un rellotge suís. Crec que els músics de l'OBC poden aportar foc nou a la música de **Maurice Ravel**, precisament per aquests ritmes espanyols. I jo potser els puc donar la disciplina suïssa. Vaig néixer a Lió, molt a prop de la frontera amb Suïssa: puc entendre el caràcter llatí, però també aquesta tradició nòrdica." I a més, opina que també pot ser molt positiu per a la formació: "La música de **Ravel** és tan perfecta, amb tantes capes, difícil però a la vegada gratificant, que pot ser una eina meravellosa per millorar com a orquestra. És una bona plataforma per conèixer-nos més, els músics i jo. I també una lliçó d'humilitat."

A part del concert, l'equipament públic barceloní també ha planificat diverses accions. Avui mateix, a partir de les 18h, arrencarà l'acte institucional amb la inauguració d'una exposició commemorativa coproduïda pel Museu de la Música de Barcelona i el mateix auditori. La mostra exhibirà una estructura monumental i efímera a la façana del carrer Lepant, obra de l'arquitecta Clara Solà-Morales, i serà exposada fins al 9 de juny. A les 19h, començarà el ja mencionat concert de l'OBC, que sota la batuta de **Morlot**, estrenarà *Songs for Júlia* obra de **Josep Maria Guix** encarregada especialment pel 25è aniversari de L'Auditori amb **Anna Devin**; interpretarà la *Setena Simfonia* del finès **Jean Sibelius**, i el **Concert per a piano n. 2** de **Johannes Brahms** amb **Denis Kozhukhin** al piano. En acabar, a les 21h a la Llantera de L'Auditori, el pianista **Francesco Tristano** oferirà també un concert d'accés lliure. Diumenge, a més, el quintet de metall **Spanish Brass** donarà vida al *Brass Quintet Concerto* del director i compositor **Savador Brotons**, i la **Banda Municipal de Barcelona**, dirigida per **José R. Pascual-Vilaplana**, interpretarà diverses obres escollides per a l'ocasió, a més de l'estrena de la *Simfonia Gaudí* d'**Albert Guinovart**.

L'Auditori de Barcelona Foto: Arxiu de L'Auditori de Barcelona

25 ANYS DE L'AUDITORI

En els vint-i-cinc anys de trajectòria L'Auditori, l'equipament ha comptat amb fins a cinc directors: Miquel Lumbierres (1999-2001), Joan Oller (2001-2011), Oriol Pérez Treviño (2011-2012), Joaquim Garrigosa (2012-2018) i l'actual director Robert Brufau, que ho és des del 2018. Aquest darrer creu que la creació de L'Auditori fa 25 anys va suposar "una transformació urbanística de primer ordre, una revolució cultural i una aposta contundent". Així mateix, opina: "El canvi de paradigma que va representar el pont dinamitzador del 22@ va acostar el districte barceloní a models com la Cité de la Musique de París". I, avui en dia, "la institució encapçala un transatlàntic que vol garantir l'accés a tota la població i ser un agent de promoció artística", anota.

Malgrat haver travessat una pandèmia, Brufau fa una valoració positiva dels anys durant els quals ha estat al càrrec, i assenyala que ja feia temps que treballava a la casa. Anteriorment, n'havia estat director de programació i així com membre de la comissió artística de la ECHO i, abans, responsable de producció. Argumenta que ell i el seu equip han pogut establir el pressupost, "dotar l'equipament d'una personalitat artística" i posicionar-lo "com a impulsor de creativitat, tenint en compte la tradició", i que han pogut generar "noves aliances estratègiques amb diferents agents del sector en músiques modernes sense entrar en terrenys d'incompetències innecessàries".

Des del punt de vista estructural, Robert Brufau explica: "Treballem per integrar les diferents institucions que hi ha dins l'equipament, tot i que una integració plena demana temps". També destaca les inversions per a la millora acústica i la restauració de la llanterna, plantejada com "una feina necessària". I subratlla la tasca de reconstrucció de l'orquestra, que des del 2008 ha patit molt perquè s'han hagut de cobrir vacants i jubilacions: "És una feina ingent, un repte, però igualment una oportunitat fantàstica. Estem transformant completament l'instrument". En aquest sentit, el replantejament de la programació, tenint en compte les càrregues de treball dels músics, connecta amb la nova direcció titular de **Ludovic Morlot**.

Brufau destaca: "Hem posat al centre el discurs de la dona en espais on era totalment inexistent, com ara la direcció i la composició". I també apunta altres aspectes com la comunicació digital i les noves plataformes, la promoció de talents emergents, els nous cicles i les gires internacionals de l'orquestra. Com a reptes de futur, posa sobre la taula integrar plenament la **Banda Municipal** i trobar espais complementaris d'assaig, a més "de replantejar l'entorn i, conseqüentment, posar l'usuari al centre". Al mateix temps vol desplegar altres problemàtiques més generals com el treball a mitjà termini en el pressupost i una major presència en l'imaginari col·lectiu de la ciutat.

De la seva trajectòria, destaca la programació d'obres com *Prisoner of the State* de **David Lang** al Teatre Grec de Barcelona, amb l'**OBC** dirigida per **Morlot** amb el **Cor Jove de l'Orfeó Català** i el **Cor de Cambra del Palau de la Música**. "El concert explica el caràcter de modernitat, i es pot lligar amb la meua direcció perquè és un projecte que va quedar estroncat per la pandèmia", lamenta Brufau. Tot i això, afegeix: "És una obra de superació i d'interdisciplinarietat amb projecció internacional. Va estrenar-se a Nova York i a Londres, però l'execució el juliol passat al Grec va ser la millor".